ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล็ม ๑๐๗ ฅอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๓๓

พระราชกฤษฎีกา

ลอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับ พลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

W.fl. ෂ්රීගෙත

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ธ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นบีที่ ๔๕ ในรัชกาลบีจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมีนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง(๑) แห่งประมวล กฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ถงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา ถอนสภาพที่ดินอันเบ็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว จังหวัด นครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๓๓"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

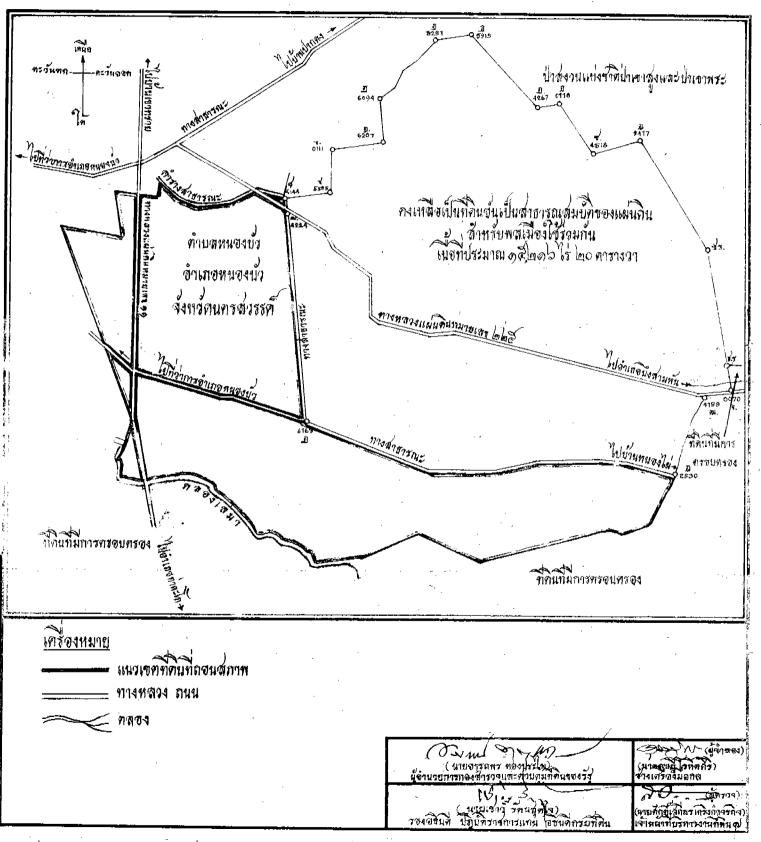
มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๕,๑๐๑ ไร่ ๑ งาน ๑ ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๑๐,๔៩๑ ไร่ ๒ งาน ๘๑ ตารางวา ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาลอนสภาพที่ทินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพัฒเมืองใช้รับมหัน ในท้องที่ทำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว สังหวัตนทรสวรรค์

सिंग्रीचित्रभाषा ७०, इत्ले हिं क नाम द्वेश भारतनगा

स्था के जिल्ले के अन्य के के अन्य के अन्य

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เถ็ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กันยายน ๒๕๓๓

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
ที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งเขาพระ ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว
จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๕,๑๐๑ ไร่ ๑ งาน
๓ ตารางวา ซึ่งพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันสำหรับเป็นที่เลี้ยงสัตว์ และ
ทางราชการได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๔៩๒ บัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น
แล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับ
พลเมืองใช้ร่วมกัน บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๑๐,๔๘๑ ไร่ ๒ งาน
๙๑ ตารางวา เพื่อนำไปจัดหาผลประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึง
จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้